

Kauno rajono Raudondvario gimnazija

Advento kelias

Adventinis renginys

Parengė tikybos vyresnioji mokytoja Elvita Šidlauskaitė

Raudondvaris

2011m.

Adventas – Jėzaus - atpirkėjo laukimo metas. Visi gyvenantys krikščioniškam krašte žino šią katekizmo tiesą.
Scenoje parengta prakartėlė, į kurią veda vingiuotas kelias– spiralė, vedanti prie prakartėlės.

Groja muzika

I skaitovas: (uždega didžiąją žvakę kelio centre) „Aš – pasaulio šviesa. Kas seka manimi, nebevaikščios tamsybėse, bet turės gyvenimo šviesą“. (Jn8,12)

II skaitovas: Su šiais Jėzaus žodžiais uždegdami žvakę pradedame advento kelią. Adventas – kai reikia įžiebt šviesą vienas kitame: pripažinimo, padėsinimo, susitaikymo, meilės ir pagarbos šviesą. Tai darome, nes Jis – Dievas, mūsų Tėvas – parodė pradžią. Jis įžiebė šviesą, kad nepasiliktume tamsoje ir mirties šešėlyje. Jis nutiesė mums kelią, kad galėtume iš naujo atrasti Jį. Adventas yra metas ruošti kelius – atnaujinti senuosius, taisyti apleistus, nutiesti naujus nuo žmogaus prie žmogaus: tėvų pas vaikus, vaikų pas tėvus, kelius link kaimynų, draugų, kelius link esančių toli nuo mūsų ar pakliuvusių į bėdą, kelius link Jo, mūsų Dievo.

Vienas iš tų kelių, vedančių į šv. Kalėdų šventę, yra čia. Šiandien juo eisime lydimi Dievo žodžio, ieškantys tikros gyvenimo šviesos.

III su vaikais: giesmė „Jėzau, esi šviesa...“ (tuo metu uždegamos žvakutės kelyje)

IV skaitovas: Šis advento kelias – spiralė, vedanti prie prakartėlės. Spiralės advento kelias simbolizuoja žmogaus perėjimą iš seno į naują.

Pušies šakelės išreiškia žmonijos gyrių Viešpačiui ir simbolizuoja nesibaigiantį amžinąjį gyvenimą.

Obuolys yra pagundų ir pirmosios nuodėmės simbolis. Tačiau jei su obuoliu pavaizduoti Marija ar kūdikis Jėzus, jis įgyja kitą prasmę. Taip vaizduojamus Mariją ir Jėzų vadiname Naująja Ieva bei Naujuoju Adomu, kurie išvedė žmoniją iš pirmosios nuodėmės ir vėl suteikė jai amžinąjį gyvenimą. Nuo seno obuoliai kabinami ant Kalėdų eglutės. Taip žmonės išreiškia savo viltį grįžti per Kristų, į rojų.

Žvakė plačiąja prasme simbolizuoja šviesą ir tikėjimą. Viena po kitos advento kelyje uždegtos žvakės reiškia žmogaus artėjimą ne tik prie Jėzaus gimimo, bet ir nuolatinį prisilietimą prie šio slėpinio. Kiekviena žvakutė simbolizuoja kiekvieną advento dieną, todėl kiekvienai dienai bus perskaitomos Švento Rašto citatos.

(Šias citatas gali skaityti vienas skaitovas ar kiekvieną citatą vis kitas dalyvis. Tarp citatų gali būti tyli muzika)

1 dienos citata: „Ir vis dėlto, VIEŠPATIE, Tu – mūsų tėvas. Mes esame molis, o tu – mūsų puodžius; visi mes - darbas tavųjų rankų.“ (Iz 64,7)

2 dienos citata: „Ateikite Jokūbo namai, ir vaikščiokime Viešpaties šviesoje!“ (Iz 2,5)

3 dienos citata: „Iš Jesės kelmo išaugs atauga, iš jo šaknies išdygs atžala. Ant jo ilsėsis Viešpaties Dvasia: išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir tvirtumo dvasia, pažinimo ir maldingumo dvasia.“ (Iz 11, 1-2)

4 dienos citata: Tą dieną bus sakoma: „Štai šis yra mūsų Dievas! Mes juo pasitikėjome, ir jis mus išgelbėjo! Šis yra VIEŠPATS, juo mes pasitikėjome! Džiūgaukime, linksminkimės, kad jis mus išganė!“ (Iz 25, 9)

5 dienos citata: Pasitikėkite VIEŠPAČIU amžiais, nes VIEŠPATS – amžiais tverianti Uola! (Iz 26,4)

Muzikinis kūrinys

6 dienos citata: „Todėl Viešpats, kuris išgelbėjo Abraomą, sako Jokūbo namams: Jokūbas dabar nebebus sugėdintas, jo veidui nebeteks išbalti. Kada jo vaikai pamatys, ką tarp jų nuveikė manosios rankos, tai šventą laikys mano vardą“ (Iz 29, 23-24)

CD Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida 2012

© Kauno arkivyskupijos katechetikos centras

Paruošė tikybos vyr. mokytoja Elvita Šidlauskaitė

7 dienos citata: „Štai ką sako Viešpats Dievas, Izraelio šventasis: „Siono tauta, Jaruzalės gyventoja, tau nebereikia verkšlenti. Jisai tavęs pagailės, kai šauksies pagalbos; tave išklausys kai išgirs tavo šauksmą“.

8 dienos citata: Pasigirsta balsas: „Per dykumą tieskite VIEŠPAČIUI kelią! Tyruose ištiesinkite mūsų Dievui vieškelį! Kiekvienas slėnis tegu būna užpiltas, kiekvienas kalnas bei kalva tebūna nukasta. Uolėta žemė pavirs lyguma, kalvotos apylinkės – slėniais. Tada VIEŠPATIES šlovė bus apreikšta! Visa žmonija drauge ją išvys, nes pats VIEŠPATS savo lūpomis pažadėjo!“ (Iz 40, 3-5)

9 dienos citata: Kuriuos VIEŠPATS išlaisvino, tie sugrįš ir įžengs į Sioną su giesme, amžinu džiaugsmu vainikuoti. Linksmumas ir džiaugsmas juos pasitiks, pasibaigs vargas ir liūdesys. (Iz 35, 10)

10 dienos citata: Ganys kaip piemuo jis savo kaimenę, savomis rankomis surinks ėriukus, nešios juos prie krūtinės ir švelniai vedžios vedekles. (Iz 40,11)

Giesmė “Mes laukiam, Viešpatie, Tavęs...”

11 dienos citata: Nagi, ar nežinai, ar nesi girdėjęs? VIEŠPATS – amžinasis Dievas, kūrėjas visų žemės šalių. Nepailsta jisai nei pavargsta, neištiriama jo išmintis. Jis duoda nuvargusiam jėgų, bejėgiui gyvastį atšviežina. (Iz 40, 28-29).

12 dienos citata: Nes aš, VIEŠPATS, tavo Dievas, laikau tavo dešinę. Aš Tas, kuris tau sako: „Nebijok, aš tau padėsiu!“ (Iz 41, 13).

13 dienos citata: O, kad klausytumei mano įsakymų! Tavoji gerovė būtų kaip upė, o tavo teisumas kaip marių bangos. Tavo palikuonių būtų kaip smilčių, o gimusiųjų iš tavosios giminės – kaip smėlio grūdelių. Jų vardas nežūtų ir neišdiltų mano akyse“. (Iz 48, 18-19).

14 dienos citata: Laimingi tie, kurie tave matys, ir tie, kurie yra užmigę meilėje! Juk ir mes tikrai gyvensime. (Sir 48, 11).

15 dienos citata: Iš visos širdies džiaugsiuosi VIEŠPAČIU, džiūgausiu Dievu savuoju, nes jis mane aprengė išganymo drabužiais ir apsupo teismo skraiste kaip jaunikį, besipuošiantį vainiku, lyg nuotaką, besidabinančią vėriniais. Kaip žemė išaugina savašias ataugas, kaip sodas suželdina savašias sėklas, taip Viešpats DIEVAS suželdins teisumą ir šlovę visų tautų akivaizdoje. (Iz 61, 10-11).

Pasakojimas vaidmenimis

Veikėjai:

Karalius,

Princas,

Vargšas ginklanešys,

Kaimo žmonės,

Vyriausiasis patarėjas,

Tribunolas,

moteris,

Kapitonas,

Pasakotojas.

Pasakotojas: Advento žinia neretai „pasimeta“ prieškalėdiniame sujudime ir šurmulyje. Tačiau nevalia pamiršti, kokia ši žinia svarbi. Ji paprasta ir suprantama net patiems mažiausiems, nes labai artima jų pasauliui: „Nebijok, tu nepražūsi, nes tavo Tėtis ateina tavęs pasiimti.“ Per Adventą mes švenčiame būtent šį Dievo sprendimą - „ateiti“ ieškoti savo vaikų. Viena gerai žinoma kalėdinė antifona skelbia: „Tuomet aš tariau: ateinu.“

Senyvas karalius sėdi su akiniais, apsiaustu, apsikrovęs knygomis ir stebi savo sūnų – prinčą. Jis energingai, gyvybingai mokosi valdyti ginklą. Vargšas ginklanešys baidosi, bando prisidengti, vėliau parkrenta, o Princas labai džiaugiasi.

Karalius liūdnai atsiduso ir tarė:

CD Tikybos mokytojų gerosios patirties sklaida 2012

© Kauno arkivyskupijos katechetikos centras

Paruošė tikybos vyr. mokytoja Elvita Šidlauskaitė

- Ne toks turėtų būti Princas. Jis turėtų būti sumanus, pagarbus ir kilnios širdies.
 Princas vieną dieną išjojo į kaimą. Ten jis tyčiojosi ir atiminėjo daiktus iš gyventojų. Tada kaimo žmonės atėjo skųstis pas karalių. (Jie rėkavo vieni per kitą, kad net neišėjo suprasti ką sako, o karalius tik gailiai atsiprašinėjo už netinkamą sūnaus elgesį) Valdovas labai nusiminė tad liko vienas ir mąstė ką daryti su sūnumi. Daug vartė knygų, daug rašė kol galiausiai pas jį pasirodė vyriausiasis patarėjas ir karalius įsakė:
 - Atvesk man Aukščiausiąjį Karalystės Tribunolą!
 Karalius ką tik atėjusiam Tribunolui:
 - Jaunasis princas Tankredas nepateisino mūsų lūkesčių tad privalome jį ištremti toli į šiaurę į Barbarų žemę.
 - Tėve! - sušuko Princas. - Tu negali taip pasielgti!
 - Išveskite jį, - įsakė nusiukdamas karalius.
 Tribunolas išveda Prinčą. Princas eina per kaimus, beldžiasi į duris, jas atidaro moteris:
 - Eik iš čia elgeta!
 - Aš esu Princas Tankredas!
 - Nėra čia pas mus jokių princų! - sušuko moteris ir užtrenkė duris.
 Princas nuliūdęs atsisėdo ant kelmo ir iš kišenės išsitraukęs stiklainiuką gėrė vandenį. Taip jį stebėjo tėvas ir pasikvietęs kapitoną liepė nuvykti pas Prinčą:
 - Keliauk pas prinčą ir pasakyk, kad jis gaus visko ko trokšta!
 Jis taip ir padarė:
 - Prašyk ko nori ir aš tau duosiu!
 - Labai prašau, duok man truputį duonos ir vilnonę antklodę!
 Karalius tai nugirdo ir labai apsidžiaugė. Parodė savo kapitonui, kad atvestų Prinčą namo.
 Kapitonas Princui:
 - Eime su manim!
 Princas nusekė iš paskos ir pamatė savo tėvą. Jis jautėsi kaltas ir jam buvo gera. {Reikšminga pauzė.}
 Princas įsikniaubia karaliui į krūtinę ir tėvas paglosto sūnui galvą.
 {Visi veikėjai sustingsta}
 Pasakotojas:
Senieji metraščiai byloja, kad užėmęs sostą princas Tankredas buvo išmintingiausias, geriausias ir kilniausias iš visų karalių.
 {Visi vėl atgyja ir nusilenkia}

16 dienos citata: „Žvaigždė patekės iš Jokūbo, ir skeptras kils iš Izraelio“ (Sk 24, 17).
17 dienos citata: „Aš lūpas tautų švarias padarysiu, kad visos jos šauktųsi Viešpaties vardo.“ (Sof 3, 2).
18 dienos citata: „Rasokite, dangūs iš savo aukštybių; ir debesis lykit teisybę.“
19 dienos citata: Nors kalnai imtų kilnotis ir kalvos svirduliuoti, tačiau manoji meilė niekada nuo tavęs nesitrauks, manoji ramybės sandora nesusvyruos“, – sako VIEŠPATS, – Tas, kuris tavęs pagailėjo. (Iz 54,10)
20 dienos citata: Tai žodis Viešpaties DIEVO, kuris renka Izraelio išblaškytuosius: „Aš surinksiu per jį ir daugiau, – kitus, be jūsų, kurie jau esate surinkti“. (Iz 56, 8).
21 dienos citata: „Niekad iš Judo nebus atimtas skeptras, valdovo lazda nuo jo kojų, kolei tasai neateis, kuriam ji dera, kuriam tautų paklusnumas priklauso.“
22 dienos citata: „Kai pasibaigs tavo dienos ir tu atgulsu su savo protėviais, aš pakelsiu po tavęs palikuonį, kilusį iš tavęs, ir padarysiu tvirtą jo karalystę. ¹³ Jis pastatys Namus mano vardui, o aš padarysiu jo karališką sostą amžiną. Aš būsiu jam tėvas, o jis bus man sūnus.“ (2 Sam 7, 12).

23 dienos citata: „Ateina štai dienos, - tai Viešpaties žodis, - kada aš pažadinsiu Dovydui atžalą teisią. Jisai viešpataus kaip karalius ir elgsis protingai, įves šalyje teisingumą ir teisę.“

24 dienos citata: „Štai aš siunčiu savo skelbėją, kad jis man kelią nutiestų. Ir ūmiai į savo šventyklą ateis valdovas, kurio jūs trokštate, sandoros pasiuntinys, kurio jūs norite.“

25 dienos citata: Todėl pats Viešpats duos jums ženklą: Štai ta mergelė laukiasi, – ji pagimdys sūnų ir pavadins jį Emanuelio vardu. (Iz 7, 14).

Giesmė ”Tyli naktis”